

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

2025/2

LIKVIDACE LEPRY – Společenství pomocníků misijních leprosárií

**„Cokoliv jste
učinili jednomu
z nejposlednějších
lidí, mně jste učinili...“**

(Mt 25, 40)

Milí přátelé LL,

známá moudrost řeckého myslitele Hérakleita praví: „Nevstoupíš dvakrát do téže řeky.“ Vyjadřuje proměnlivost lidského života a stejně tak těch, kdo ho žijí. Jak rychle život plyne, si často uvědomujeme při pohledu na naše děti, případně vnoučata. Mění se i vnímání a prožívání událostí a okamžiků v našem životě. Je zvláštní ironií, že mnohdy až ve vyšším věku býváme schopni si více uvědomovat, co tvoří v našem životě skutečné hodnoty, a co je pouze pomíjivým pozlátkem.

Proto i opakované prožívání velikonočního tajemství nám vždy přináší něco nového. Jako děti jsme se těšili především na malování velikonočních kraslic, pletli pomlázku a učili se vhodnou velikonoční koledu. Bylo by však poněkud smutné, kdybychom Velikonoce prožívali stejně i jako dospělí. Ona zvláštní dynamika vnímání prožitků je vidět i v samotném velikonočním příběhu. Věřím, že nejsem sám, kdo se někdy zamýšlel nad tím, co asi prožívali Ježíšovy učedníci. Vždyť během několika málo dní se jim život obrátil vzhůru nohama. Po vjezdu do Jeruzaléma, kdy byli na pomyslném vrcholu oblíbenosti, následoval volný, zdánlivě nekontrolovatelný pád až na dno. Ve vzduchu tak musela viset otázka: Mělo to smysl?“ My dnes, na rozdíl od apoštolů již víme, jak příběh pokračuje. Proto si jej připomínáme, proto se radujeme a odpovídáme: „Má to smysl!“

Každého v životě potkají chvíle, kdy toužíme všeho nechat a utéct. Ocitáme se v těžké situaci „uprostřed dlouhé noci“ a bojujeme o naději, že opět vyjde slunce a nastane tak nový den. Naší posilou ať jsou ony skutečné hodnoty a křesťanské ctnosti: víra, naděje a láska. Ty nám všem pomáhají vytrvat a nevzdat se.

(Pokračování na str. 2)

p o m o z t e j i m ž í t ! • w w w . l e p r a . c z

(Dokončení ze str. 1)

Smyslem činnosti Likvidace lepry je pomáhat lidem trpícím leprou, tuberkulózou a dalšími zanedbanými tropickými nemocmi. Přinášet těmto lidem radostnou zvěst a naději. A připomínat jim, že jsou milované děti Boží a že ve svém trápení a nemoci nejsou sami. Příjemci naší pomoci jsou především ti, kteří ve statistikách zaplňují ono políčko v tabulce: žijí pod hranicí chudoby.

Díky vám, našim dárcům a podporovatelům vidíme, že pomáhat těm nejubožejším a nejpotřebnějším z nás, má smysl. Za to vám upřímně

děkujeme. Pro nás v LL je vždy milým povzbuzením číst vaše dopisy, nebo se s vámi osobně potkat a poznat tak ty, kteří tvoří již třicet tři let rodinu přátel Likvidace lepry.

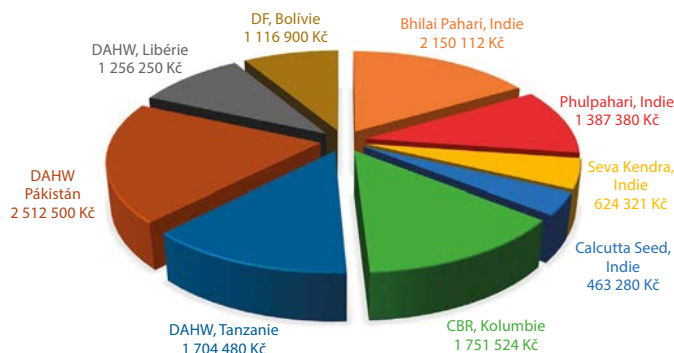
Přeji nám všem, abychom dokázali včas rozpoznat, co má v našem životě skutečnou hodnotu, a tak odpovědět: Má to smysl!

Lubomír Hajas
Lubomír Hajas

Jak jsme pomáhali v roce 2024

V loňském roce jsme z přijatých darů mohli podpořit projekty LL částkou 12 966 747 Kč.

Rok 2024 bychom také mohli nazvat – Rokem změny. Začali jsme novou spolupráci s belgickou organizací Damien Foundation (název odkazuje na sv. Damiena de Veuster). Prvním krokem naší spolupráce je pokračování projektu v Bolívii. V Jižní Americe také stále spolufinancujeme projekty v Kolumbii. Zde se vedle léčby malomocenství specializují na problematiku sociální rehabilitace (pomoc již vyléčeným pacientům s opětovným začleněním do společnosti). Ve spolupráci s německou DAHW jsme vedle Libérie začali s pomocí malomocným v Tanzanii a Pákistánu (v obou zemích LL historicky působila a po letech se tak obnovuje již započatá spolupráce). Pomoc LL již tradičně směřuje do Indie, kde finančně podpo-

rujeme dvě nemocnice svatého Josefa a práci v kalkatském slumu. Také do Libérie, konkrétně do nemocnice Ganta Rehab Center.

Děkujeme, že nám pomáháte.

MÝM SNEM je pomáhat druhým

Jmenuji se Veronica Thomas, je mi devatenáct let a jsem nejstarší ze šesti dětí manželů Amose a Rity Thomasových. Naši rodiče jsou farmáři a žijeme na okraji města Ganta (Libérie). V současnosti jsem v 10. ročníku na střední škole Johna W. Pearsona.

Koncem roku 2023 jsem onemocněla tuberkulózou. Nemoc se začala projevovat kašlem, bolestmi na hrudi, nechutenstvím a tím i ztrátou hmotnosti. Můj zdravotní stav se postupně zhoršoval, a tak mě teta

vzala do nemocnice. Ale protože jsme neměly peníze na uhrazení poplatku, lékař mě odmítl vyšetřit. Po několika dnech jsme šly do jiné nemocnice, zde mi dali nějaké léky, ale pouze na týden. Můj zdravotní stav se stále zhoršoval a musela jsem přestat chodit do školy. Nakonec mě moje teta odvedla do nemocnice Ganta Rehab Center, bylo to 20. února 2024. Zde mi diagnostikovali tuberkulózu. Lékař mi předepsal správné léky, samotná léčba trvala celkem šest měsíců. Ve druhém, pátém a na konec i v šestém měsíci jsem absolvovala kontrolní testy. Díky Boží milosti a péči lékařů z nemocnice Ganta Rehab Center byla léčba úspěšná a já se uzdravila. Mým snem je stát se lékařkou, abych mohla pomáhat druhým. Nevím však, zda to bude za současných podmínek možné. Moji rodiče přišli o práci na farmě, a tak už náš děti nemohou podporovat jako dříve.

NEMOCNICE SV. JOSEFA – maják naděje pro nemocné

V listopadu tomu bude čtrnáct let, kdy jsme otevřeli nemocnici Sv. Josefa v Phulpahari. Za tyto roky „naše“ indicko-česká nemocnice ušla dlouhou cestu a proměnila se ve zdravotnický komplex, kde se vedle vlastní nemocnice nachází i škola pro zdravotní sestry.

Do tříletého kurzu pro zdravotní sestry bylo letos přijato 60 nových studentek. Polovinu tvoří dívky z místních kmenových komunit. Mezi dlouhodobé plány (od roku 2026) patří získání akreditace pro čtyřleté bakalářské studium ošetrovatelství. Bude pro 40 studentek, z nichž 15 ubytujeme v nemocničním kampusu, a zbývajících 25 bude denně docházet.

Otec Reginald Fernadez, který stál u zrodu této nemocnice, se řídil heslem: „*Musíme růst pomalu, ale stále.*“ Nemocnice „roste“ každým rokem. Dnes již patří mezi excelentní zdravotnická centra. Tedy mezi nemocnice, které jsou na indické poměry velmi dobře vybavené. Práce v nich je lákavá i pro odborníky ze vzdálenějších koutů Indie. Nemocnice pořádá též odborné semináře a školení. Vedle malomocenství se tu léčí i vysoce nakažlivá, multirezistentní forma TBC.

P. Hermil D'Souza, současný ředitel nemocnice sv. Josefa uvádí ve svém dopise: V péči nemocničního personálu jsou i dvě leprosária. Lidé postižení leprou bydlí v těchto koloniích pro malomocné, které jim před mnoha lety poskytla vláda. Žijí po-

hromadě a tvoří komunitu. Uzavírají manželství a mají děti. Ale hlavní roli v těchto místech má chudoba. V komunitě je mnoho nakažených malomocenstvím, znají se a pomáhají si. Roli tam nehrají náboženství, kasta ani majetek. Spojuje je jejich nemoc a s ní společný osud.

Lidé zde čelí mnoha obtížím: finančním, zdravotním, sociálním, pracovním i výživovým. Mnoho z nich se nakazilo od svých rodičů. Někteří jsou vyléčení, ale jiní trpí pokročilými infekcemi. Nemají přístup k vládní pomoci, která je běžně poskytována zdravé populaci.

Dvakrát měsíčně je navštěvuje tým zdravotníků z nemocnice Sv. Josefa sestávající se z lékařů, vrchní sestry a dvou zdravotních sester. Navštěvy se zúčastňují též studenti ošetrovatelství. Naše přítomnost přináší do komunity radost ze setkání, možnost rozhovoru, naslouchání jejich problémům a léčení drobných onemocnění. Distribuujeme léky, převazujeme jejich rány, dáváme jim jídlo a pomáháme naplnit některé jejich každodenní potřeby.

Radíme jim také v oblasti osobní hygieny, učíme je udržovat okolí čisté, správně se stravovat, pravidelně užívat léky a motivujeme jejich děti ke školní docházce. Těm, kteří již školu dokončili, doporučujeme hledat si práci.

Vše, co konáme, můžeme jen díky vaší neustálé pomoci a podpoře. Upřímně děkuji vašemu týmu a všem dárcům, kteří podporují dílo Likvidace lepry. Víme, že těchto úspěchů jsme dosáhli jen díky Boží milosti a štědrosti dobrých lidí.

P. Hermil D'Souza

POMÁHAT MÁ SMYSL

Přesně po roce jsme měly možnost připomenout si naši indickou výpravu do nemocnic Sv. Josefa (v Phulpahari a Bhilaipahari), kam jsme se dostaly díky Likvidaci lepry. Oslovilo nás Centrum pro rodinu Valašské Meziříčí, abychom se o své zážitky a zkušenosti podělily a uspořádaly přednášku. Podle naplněného sálu a pozitivních ohlasů se snad naše povídání líbilo, a přestože sbírka nebyla avizována, vybralo se přes 5000 korun na podporu LL a částečně i Mary's Meals. Je krásné podpořit něco, co opravdu funguje a pomáhá. My jsme činnost obou organizací viděly, zažily na vlastní kůži, a můžeme jejich podporu s čistým svědomím doporučit.

Pavlína a Miriam Maliňákové

Pouhých **DVĚ STĚ KORUN** může člověku změnit život!

Náklady na léčbu
malomocenství
v raném stádiu
představují přibližně
200 korun.

Základní léčba pacienta
s tuberkulózou stojí
přibližně
1400 korun.

NEBOJME SE POMÁHAT!

Konto LL: 2400259272/2010

LIKVIDACE LEPRY

- Jsme křesťanská nezisková organizace, naším nadřízeným kontrolním orgánem je Arcibiskupství pražské.
- Snažíme se získávat finanční dary, kterými podporujeme léčbu lepry, tuberkulózy a vředů buruli.
- Šíříme osvětu proti diskriminaci nemocných a sociálnímu vyloučení.
- Pomáháme lidem Indii, Pákistánu, Libérii, Tanzanii, Bolívií a Kolumbii.
- V našich projektech vždy spolupracujeme s místní církví či charitativními organizacemi.
- Naši prací je přispět k životu ve světě bez lepry a diskriminace nemocných.

Rádi vás NAVŠTÍVÍME!

Osvěta a přednášky o naší činnosti byly vždy nedílnou součástí díla Likvidace lepry. Poslední roky to nebylo snadné, anebo dokonce ani možné. Rádi bychom obnovili tuto velice důležitou činnost a opět se s vámi začali setkávat:

- **ve vašem společenství**
- **ve škole**
- **v kostele**

Kontaktujte nás na telefonním čísle 603 555 995 nebo e-mailové adrese: LL@lepra.cz

Likvidace lepry pomáhá léčit a zmírňovat bolest lidí žijících v Asii, Africe a Jižní Americe. Malomocenství představuje utrpení pro mnoho nemocných, navíc je spojené se stigmatem vyloučení ze společnosti. Pomoc člověku v nouzi, rozvojová spolupráce, chudoba a kvalita života v rozvojových zemích jsou stále aktuální.

Informace o zpracování osobních údajů

Likvidace lepry posílá na adresy svých dárců tento časopis Misionář malomocných, aby s nimi mohla jeho prostřednictvím přímo komunikovat. Protože časopis rozesíláme na adresy dárců, jde o zpracování jejich osobních údajů podle platných právních předpisů, zejména evropského nařízení GDPR. Základem pro jejich zpracování je

oprávněný zájem Likvidace lepry komunikovat se svými dárci, který se podle nařízení GDPR označuje jako „přímý marketing“. Tímto Vás informujeme o tom, že vždy máte možnost rozhodnout zda, či jakým způsobem budete tento časopis dostávat. Pokud nám to dáte vědět, velice rádi vše upravíme dle Vašeho přání.

Více informací o zpracování osobních údajů naleznete na stránkách www.lepra.cz.

**MISIONÁŘ
MALOMOCNÝCH**

Vydává: Likvidace lepry, Josefská 643/4a, 118 00 Praha 1, tel. 222 514 201, mob.: 603 555 995, e-mail: LL@lepra.cz. Texty: tým LL, Tomáš Kutíl. Grafika: Lucie Dezortová. Misionář malomocných je vydáván jako periodická tiskovina se souhlasem Ministerstva kultury, ev. č. E6706.

